

НЕОБХІДНІСТЬ СИМУЛЯЦІЙНОГО МЕТОДУ У ВИВЧЕННІ ПЕДІАТРІЇ

А. В. Товма, М. В. Пацера, О. В. Соляник

Запорізький державний медичний університет

Впровадження симуляційного методу навчання в практику підготовки педіатрів в медичному університеті є актуальним завданням. Термін «simulatio» з латинської – це видимість, уява симптомів хвороби у здорової людини [1]. Мета: довести переваги використання медичних фантомів у порівнянні з пацієнтом. Імітація будь-якої зміни стану здоров'я може бути представлена за допомогою комп'ютеризованих роботів-манекенів, фантомів, що створюють модель хвороби у дитини. На навчальних фантомах є можливість відпрацьовувати конкретні лікарські маніпуляції при невідкладних станах. Студенти спочатку опановують навички під наглядом викладача, а згодом самостійно і необмежено відпрацьовують, вдосконалюють їх самостійно. Під час тренінгу для студента створюється реальна обстановка, що потребує використання обладнання і манекену, який реагує на втручання студента. Тобто кількість повторів відпрацювань навичок не обмежена. В

цій ситуації важливим є робота з манекеном, налаштованим на зворотній зв'язок, що важливо і зручно для самостійної оцінки якості виконання симуляційного завдання і закріплення отриманих навичок і знань студентами [2].

Таким чином, клінічний досвід накопичується у віртуальному середовищі без будь-якого ризику для пацієнта, без створення стресових ситуацій для студента. Завдяки сучасним манекенам зі зворотнім зв'язком студент отримує об'єктивну оцінку досягнутого рівня майстерності.

Література.

1. Артьоменко В.В., Семченко С.С. та ін. (2015) Симуляційне навчання в медицині: міжнародний та вітчизняний досвід. № 6 (152). С.67-74.
2. Rodgers D. L., Securo Jr. S. (2009) Simulation in Health-care. Journal of the Society for Simulation in Healthcare. Vol. 4, № 4. P.200–206.

ЗНАЧЕННЯ РЕАЛІСТИЧНОСТІ СИМУЛЯЦІЙНОГО СЕРЕДОВИЩА ДЛЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ЗАСВОЄННЯ ПРАКТИЧНИХ НАВИЧОК

В. В. Флуд, І. І. Солонинко

Львівський національний медичний університет імені Данила Галицького

Вступ. На фоні змін в інформаційному полі, в сучасну медичну освіту активно впроваджуються здобутки технологічної революції [1]. Високі вимоги до оволодіння практичними навичками здобувачами медичної освіти і наближення освітнього середовища до нових потреб практичної охорони здоров'я роблять симуляційне навчання в медицині ключовим напрямком розвитку вищої медичної школи [2].

Основна частина. З метою реалізації концепції симуляційного навчання у Львівському національному медичному університеті імені Данила Галицького в 2016 році створений навчальний імітаційний центр. В центрі розгорнуті навчальні симуляційні класи з таких напрямків: терапія, хірургія, педіатрія, акушерство та гінекологія. Центр укомплектований симуляційним обладнанням високого рівня реалістичності.

Метою роботи було визначення впливу реалістичності клінічної ситуації на ефективність симуляційного навчання.

Навчання в навчальному імітаційному центрі проводиться для студентів 6 курсу медичного факультету і лікарів-інтернів. На заняттях студентів та інтернів навчають поєднувати практичні навички з клінічним мисленням та командній роботі. Заняття проводять викладачі-тренери профільних клінічних кафедр. Для проведення занять розроблені методичні рекомендації та складені симуляційні сценарії надання медичної допомоги при різноманітних клінічних станах, відповідно, до навчального плану.

Основною передумовою успішного навчання є створення максимально реалістичної ситуації. Створення реалістичності залежить від базових знань студентів і інтернів, які вони здобувають під час навчання на профільних

кафедрах університету, наявного медичного обладнання та рівня симуляційних манекенів [3].

Окрім практичних навичок, такі як непрямий масаж серця, штучна вентиляція легень, інтубація трахеї, аускультация серця і легень та інші, студенти та інтерни завоюють на простих тренажерах.

Симулятори з високим рівнем реалістичності (NOELLE S574.100, HAL-S3005, Susie S 2000) застосовуються для навчання з використанням клінічних симуляційних сценаріїв, при цьому вивчаються технічні і нетехнічні практичні навички, з використанням реального медичного обладнання.

Клінічний випадок передбачає виконання конкретних вмінь в умовах максимально наближених до клінічної діяльності. При цьому студенту самому необхідно визначити послідовність дій для вирішення даної задачі і продемонструвати варіант вирішення на симуляторі.

Було проведено анкетування 550 студентів 6 курсу медичного факультету, які проходили навчання в навчальному імітаційному центрі, на предмет рівня задоволеності опануванням практичних навичок. 98% опитаних відзначили високу реалістичність клінічних ситуацій і дали найвищу оцінку використанню в освітньому процесі симуляційних методів навчання.

Висновок. Таким чином можна вважати, що ефективність симуляційного навчання залежить від максимальної реалістичності створеної клінічної ситуації.

Література.

1. Косогаовская, И. И. Современные проблемы симуляционного обучения в медицине // Эпидемиология и инфекц. болезни. – 2014. – № 1. – С. 49–61.